

ГÁ-ВЕ-НЯ І СО-ЛО-ВÉЙ

Вí-ве-ла Гá-ва од-нé-е-дý-не пта-ше-нá — Гá-ве-нá. Во-нá лю-бý-ла сво-é дi-тý, час-ту-вá-ла йо-гó смач-нý-ми чер-в'яч-кá-ми.

Та ось од-но-гó rá-зу по-ле-tí-ла Гá-ва по ї-жу та й про-пá-ла. Вже й сó-неч-ко пiд-ня-лó-ся вí-ще за дé-ре-во, на я-кó-му во-нý жи-лý, а мá-те-рí все не-мá. За-плá-ка-ло Гá-ве-нá. Плá-че, слý-зи струм-кá-ми ллють-ся до-дó-лу. Чи-мá-ло пта-шóк при-тýх-ло, жаль їм бi-до-лáш-но-го ма-лó-го.

По-чúв Со-ло-вéй плач Гá-ве-нý-ти. За-трем-tí-ло з жá-ло-щíв со-ло-в"ї-не сér-це. За-ли-шíв сво-é гніз-дó Со-ло-вéй, при-ле-tíв до гá-ви-но-го, сів по-руч із пта-ше-нýм і за-спí-вáв сво-ю

чу-дó-ву пíс-ню. Аж ві-тер при-тих, за-
слý-хав-ся.

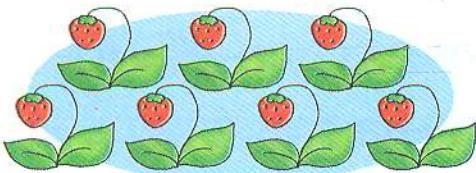
А Га-ве-нá, мов і не чý-є со-ло-в"ї-но-
го спí-ву, плá-чем за-ли-вá-еть-ся.

Та ось по-чý-ло Га-ве-нá — десь у-да-
ли-ні про-лу-нáв má-те-рин gó-лос:
кра, кра... У-мýть пе-ре-стá-ло во-нó
плá-ка-ти й кá-же:

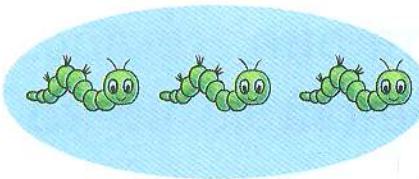
— Чý-єш, це мо-я má-ма спí-вá-є! За-
móвк-ни, будь láс-ка, не пи-щý!

«Кра-кра-кра...» — за-лу-нá-ло по-
бли-зý, і Со-ло-вéй за-móвк. Він пе-
ре-ле-тíв на су-сíд-нє dé-ре-во й за-
dú-мав-ся... То-гó vé-чо-ра ліс не чув
со-ло-в"ї-но-го спí-ву.

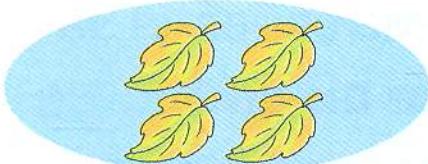
З'єднай групи малюнків з відповідними цифрами.

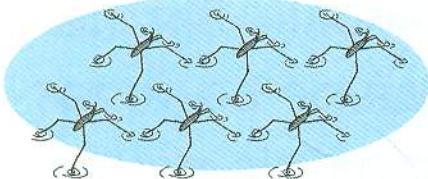
9

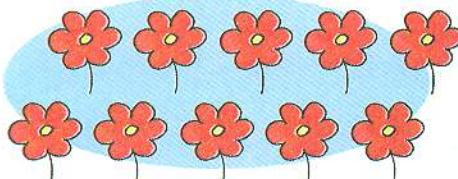
3

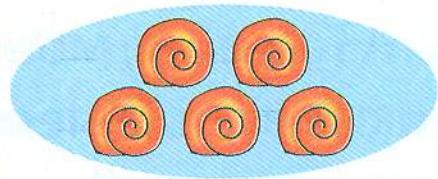
10

5

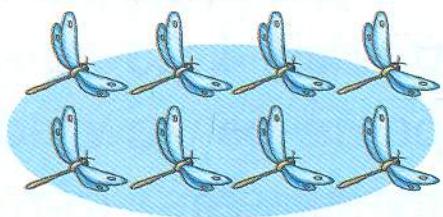
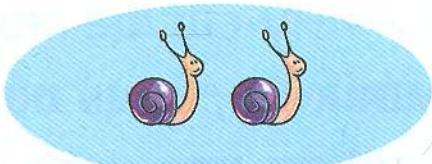
2

7

4

6

1

8

ЯБ-ЛУ-КО В О-СІН-НЬО-МУ СА-ДУ

Піз-ньо-ї ó-се-ні ма-ле́нь-кі близ-
нáт-ка Ó-ля Й Нí-на гу-ля-ли в яб-лу-
нé-во-му са-дú. Був тý-хий сó-няч-ний
день. Мái-же все лýс-тя з яб-лунь
о-пá-ло і шур-хо-тí-ло пíд но-гá-ми.
Тíль-ки дé-не-дé на де-ré-вах за-ли-
шý-ло-ся по-жóвк-ле лýс-тяч-ко.

Дíв-чáт-ка пí-дí-йшлý до ве-лý-ко-ї
яб-лу-нí. Пó-руч із жóв-тим лист-кóм
во-нý по-бá-чи-ли на гíл-цí ве-лý-ке
ро-жé-ве яб-лу-ко. Óл-я Й Нí-на аж
скрýк-ну-ли від rá-до-стí.

— Як во-нó тут збе-рег-лó-ся? —
з по-ди-вом за-пи-тá-ла Ó-ля.

Дíв-чáт-ка зíр-вá-ли яб-лу-ко.

Ó-лí хо-тí-ло-ся, щоб яб-лу-ко дí-стá-
лось їй, а-лé во-нá со-ró-ми-лась вý-